

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Illatio III. De praxi antiquæ Ecclesiæ circa usum seu moderamen Pontificiæ potestatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

verbis constat, tunc scilicet circa annum 657. Romanum Pontificem habuisse jurisdictionem immediatam in omnes fideles, quandoquidem præcipuus Pastor omnium Christianorum dicebatur. Quomodo enim præcipuus esset Pastor eorum, quos regendi & pascendi per se potestatem non haberet? Quæ ratio probat, Summum Pontificem, sicut ab initio Pastor omnium Christianorum ex institutione Christi extitit, ita immediatam in illos jurisdictionem semper obtinuisse.

26. Idem significare videntur hæc verba Facultatis Theologicae Parisiensis in censura nuper edita, Romanum Episcopum unum esse jure Divino in Ecclesia Pontificem, cui omnes Christiani parere teneantur; quæ in multis antiquioribus ejusdem Facultatis Decretis leguntur.

ILLATIO III

De praxi Antiquæ Ecclesiæ circa usum seu moderamen Pontificiæ potestatis.

27. Pærgit is Author à n. 13. ita ratiocinari. Quia usus, optimus habetur legis interpret, videndum est, quæ fuerit auctoritatis Pontificiæ praxis illis temporibus, cum eâ liberè uti Papæ potuerunt, cumque diligentius, & clariùs cognita fuit. Quamquam enim omni ævo aliqua identidem ejus specimina edita fuerint, tamen cum per tria prima sæcula ferè omninò à Tyrannis ligata fuerit, ideoque ejus exercitium quasi novum quiddam aliquoties Episcopos, præsertim Africanos, commoverit, non potuit tam citò suum explicare fulgorem, & omnibus innotescere. Non est illastrior suprema, atque immediata in Christianos Pontificiæ jurisdictionis usus, quam dum immediatis Pastoribus subtrahuntur, nedum per concursum cum Pastoribus ipsis immediatis, aut per præventionem judicantur; maxime si Pastores ipsi immediati, primùm quidem renitentes ob rei novitatem, & à novitate ortam obsecritatem, deinde re diligentius expensâ, assensum præbeant. Atqui plurima sunt exempla subditorum ab Episcopali jurisdictione, non solum privatorum hominum, sed etiam Communitatum, & Ordinum integrorum; cui quidem subductioni, licet aliquamdiu relliterint Episcopi, ut videre est apud Petrum de Marca lib. 4. cap. 8. & passim in Historia Universitatis Parisiensis; postèa tamen acquieverunt, ut ex antiquâ & pacificâ possessione demonstratur.

Jus illud Summi Pontificis declaravit celeberrimus Ecclesiasticæ jurisdictionis defensor Petrus Bertrandi Episcopus Eduensis de orig. & usu jurisdictionum quæst. 3. Omnes Christiani, inquit, Principes terræ, & cæteri homines, Episcopis obedire debent, ut B. Petrus præcipiebat. Ab hac tamen obedientia seu subjectione Papæ, qui est supremus, potest aliquos eximere.

29. Nec objici potest, illud Summorum Pontificum usurpationi tribuendum: temerarium enim esset, injustitiæ tam odiosæ Pontifices damnare, pietate, ac doctrinâ insignes,

ac quorum etiam merita Deus miraculis illustravit, aut Episcopos Gallicanos sanctitate, ac rerum Ecclesiasticarum peritiâ conspicuos in tuendis propriis juribus, seu potius Ecclesiasticæ Hierarchiæ ordine defendendo, socordia inculcare. Sanctum Gregorium Magnum ab usurpandâ jurisdictione cæterorum Prælatorum, ut ejus facta, & scripta declarant, alienissimum, ejusmodi exemptiones concessisse, testantur plures ejus Epistolæ, v. g. Monasterium Virginum Augustodunensium ab Episcopali jurisdictione exemi, à Regina Brunichilde rogatus; nec instrumentum ab Episcopis impugnandum tanquam invalidum, sed suppressendum tanquam minùs gratum metuit, ut significat ejus ad Reginam Epistola, quæ est octava lib. 11. quamque lib. 2. adversus Launoium defendimus; Nos itaque pro munitione locorum, de quibus Excellentia vestra scripsit, omnia, sicut voluit, sancire studuimus: sed ne fortasse ab eorum locorum Præpositis eadem Decreta quoquo tempore supprimentur, pro eo, quod eis quadam interdita esse noscuntur, hæc eadem constitutio gestis est publicis inferenda, quatenus sicut in nostris, ita quoque in Regalibus scripijs teneatur.

30. Quin etiam de universa Ecclesia pessimè sentiret, qui eam errasse putaret in approbandis ijs, quæ Romani Pontifices circa fideles præstiterunt, non consentientibus, aliquando etiam repugnantibus illorum Episcopis, alijsve eorum Prælati inferioribus. Quot enim sacrilegia perpetrata fuissent, quotque alia peccata commissa, si v. g. cum facultate à Papa immediatè concessâ non potuissent Religiosi, aut alij fideles sua peccata confiteri Confessarijs ab iplo assignatis sine licentia, vel etiam contra prohibitionem priorum Parochorum, aut Episcoporum?

31. Concilium Generale Lateranense anno 1215. cap. 5. expressè affirmavit, quod Romana Ecclesia disponente Domino, super omnes alias ordinariæ potestatis obtinet Principatum, utpote Mater universorum Christi fidelium, & Magistra.

32. Eandem doctrinam professi sunt Doctores Gallicani etiam à tempore schismatis. Thomas ab Argentina Præceptor Theologiæ in Academia Parisiensi circa annum 1445. in 4. Sent. dist. 24. a. 4. sic scripsit; Ratione officij super Presbyteralem dignitatem inveniuntur in Ecclesia quinque gradus singularis dignitatis, quorum primum tenent Episcopi, secundum Archiepiscopi, tertium Primates, quartum Patriarchæ, quintum Papa, sive Romanus Pontifex, à quo tota Monarchia fidelium tanquam ab uno Principe, universalis, & cum hoc immediatam habente potestatem super omnes, & singulos Fideles, cujuscumque conditionis existant, convenientissimè gubernatur.

